İ: Yine geceyarısını 40 dakika geçmiş. Hep gecikiyorsun buluşmalara.

E: A-'ye sormalısın sebebini. Omzumda uyumakta ısrar eden bir kızım var ve daha yeni bilgisayarın başına oturup yazı yazacak hale geldim.

İ: Seni fazla tutmayayım o zaman. Ne okuduğuna bir bakalım.

E: Tim Ferriss isimli bir adamın sitesinde lisan öğrenmeye ilgili bir yazı okudum. Öğrenmek istediğim bir lisana rastlarsam, bundan faydalanabilirim.

İ: Önceden daha meraklıydın bu işlere. Ne oldu?

E: *Lisan ne için öğrenilir?* sorusuna net bir cevap veremiyorum artık. Birkaç dili sözlük yardımıyla okuyacak kadar öğrendikten sonra, bunların bana ne faydası olduğunu sordum. Çünkü İngilizce'de bile, okumak istediklerimin hepsini okuyamıyorum.

İ: Lisan bilmenin düşünceyi geliştirdiğini söylüyorlar.

E: Bu doğru olabilir, yeni kelimeler öğrenmek, dünyayı anlamak için yeni anahtarlar sunuyor. Ancak lisaniyat çalışmak daha kestirme bir yol olabilir. Ayrıca dünya hiç de Sapir-Whorf hipotezinin anlattığı kadar değişmiyor dil öğrenerek. Aynı modern dünyayı yaşamak zorundayız. Hintliler de, Çinliler de aynı modern kısıtlar içinde yaşıyor.

İ: Mandarin Çince öğrenmek istiyorsun diye biliyordum.

E: Başlayıp bıraktığım dillerden biri. O ve Arapça ve Farsça ve Almanca ve Fransızca. Hangisini öğrenmek daha iyi olur? Bunu keşfedene kadar ömrüm bitecek.

İ: Başka ne geldi önüne?

E: Protestan pastorlarının iş bulamaz hale geldiklerini okudum. Amerika'da en azından böyleymiş. Önemli bir işsizlik sorunu var diyorlar protestan din adamları açısından. Cemaatler de pek para vermiyormuş artık.

İ: Beklenen bir şey mi bu?

E: Protestanlık Hristiyanlığın en suya sabuna dokunmayan hali gibi duruyor. *Ateist Protestan* bile mümkün anladığım kadarıyla. Belki insanlar artık samimiyetsiz buluyorlardır.

İ: Daha dur, dinlerarası diyalog yapıp, müslüman edecektik onları.

E: Hehheh, o zamana kadar hiç protestan kalmayacak anlaşılan.

İ: Bizim cami imamlarının böyle bağışla mayış sorunları olmayışı iyi.

E: Bir yandan iyi tabii. Bir yandan da aynı samimiyetsizlik bizde de mevcut. Üç ay maaşını ödemeseniz namaz kıldırmayı bırakacak adamların *Allah rızası için* bu işi yaptığına inanmak istiyorum ama maalesef.

i: İnanmıyorsun galiba.

E: İstisnalar müstesna, cami imamlarının samimiyeti de hayli zayıf duruyor ama bu uzun bir konu, sabaha kadar konuşmak istemem.

i: Eh, öyle olsun, başka ne okudun anlatmaya değecek?

E: The Atlantic'te ABD'de Gülen okullarının neden FBI incelemesine tabi tutulduğunu anlatan bir yazı okudum. Türkiye'deki meselelerle ilgili değil, daha çok usulsüzlük, yolsuzluk şüphesi ve yüksek borç gibi sebeplerle incelenmişler. Mali ve legal yapılarında saydamlık olmayışıymış mesele. Utah'taki Beehive (Arı Kovanı) okulunun 350.000 USD borcu olduğu belirlenmiş mesela. Orada öğretmenler arasında işsizlik varken, Türkiye'den öğretmen götürmeleri de incelemeye takılmış.

İ: Çok şaşırmış gibi durmuyorsun.

E: Şaşıracak bir şey yok. *Yolsuzluk* konusunda konuşacak en son mercilerden biri oldukları ahbapçavuş düzeninden anlaşılıyor aslında ama nedense kendilerini sütten çıkmış ak kaşık gibi sunmalarına inanmak isteyen çok.

İ: Amerikan bürokrasisine giriyorlar ama, öyle deme.

E: Evet, muhatabını aptal yerine koymanın ne kadar devam edebileceğini hep merak ederim. Ne Türkiye devletinin, ne Amerikan devletinin, ne de yapılanmaya çalıştıkları sair devletlerin bu kadar salak olduğunu sanıyorum. Ancak iyi niyetten faydalanma bir cemaat alışkanlığı olunca böyle oluyor herhalde.

İ: Opus Dei benzetmesi var yazıda.

E: Evet, onun gibi veya *masonluk* gibi bir teşkilat olacak sonunda. Rotaryenlik veya. Onların da hayır işi çok ama asıl mevzu *birbirini kollama*. Bunlar da onun *müslüman versiyonu* oluyor.

İ: Kötü bir şey mi bu?

E: Ben bu çeşit gizli kapaklı örgütlerin nihayetinde yozlaşıp, onun bunun dümenine girmekten başka bir seçeneği olduğunu sanmam. Masonluğun gücü nedir mesela, Türkiye'deki İslamileşmeyi engellemeye yetti mi? *Masonluğun müslüman versiyonu* olsaydı, daha mı müslüman olacaktık?

İ: Ordu içinde yuvalanıp, darbe yapsaydı mesela. Hala öyle bir ihtimal var gerçi.

E: Bu memlekette kaç kere darbe oldu, sonunda hiç istemedikleri cinsten bir adamın Cumhurbaşkanı olmasına engel olabildiler mi? Bu çeşit planlar kağıtta, lafta güzel duran ancak arkasındaki fikir altyapısı nisbetinde işe yarayan planlar. Halkı doğru göremiyor, doğru çözemiyorsan, ekonomiyi doğru idare edecek fikrin, düzenin yoksa, insanların ekseriyetini mutlu edemeyeceksen, nerede ne şekilde yuvalanırsan yuvalan, akıbetin berbat. Bir de bu usul İslami bir usul değil ki.

İ: Hz. Peygamber'in uygulamasına uymak anlamında mı?

E: Evet. Çünkü bu çeşit yapılar, herkese yalan söylerken, birbirlerine de yalan söylemeye başlar. Doğru olmak imtihanların en zoru, insanlara eğri konuşmak için bahane üretirsen önünü alamazsın. Hizmet

denen kafile de böyle birbirini yalanla sıvazlayan insanlar. En güzel rüyaları görenlerin en *mübarek* olduğu çok tuhaf bir yapı. Kitsch hikayelerin bu kadar revaç bulması nasıl oluyor?

i: İnanıyorlar, diyorsun.

E: Bir akrabam var, sanırım hala bunlardan. Bir gün bize geldiğinde namaz kılacak oldu, iftitah tekbirini alacakken, *böyle Kabe'yi görenler var* gibi bir şey söyledi. Bu kocaman adamlar böyle şeylere inanıyor. Bir rüya aleminde yaşayıp, insanlara masal anlatarak kurtaracaklar.

İ: Görüyordur belki, ne biliyorsun?

E: Böyle şeylerin dedikodusu yapılmaz. Gören susar çünkü imtihanı susmasındadır. İnsanlara *ben namazda Kabe'yi görüyorum* dersen, *ben yarı-tanrıyım* demiş olursun.

İ: Bu cemarat mevzuu da hiç bitmiyor seninle. Takıntılı mısın nesin. Neyse, başka ne okudun?

E: Adamın biri minimalizmin zengin işi olduğunu, fukaranın her zaman yedekte tutması gereken zımbırtılara ihtiyaç duyduğunu söylemiş. Zenginler ihtiyaç duyduklarını hemen alabilecek durumda olduğu için, ellerindekini atmakta beis görmezler demiş.

İ: Böyle düşünmemiştin herhalde.

E: Biraz doğru. Çocuksuz insanların minimalizminden ne olacak gerçi, varsın biraz da öyle eğlensin.

İ: Prensip olarak iyi ama bu gibi bütün tavsiyeler gibi, sadece prensipte kalmalı. Havası atılacak bir konu değil. Başka?

E: Balık yemenin beynin düşünmeyle ilgili ön loblarında %14 daha fazla aktivite ürettiğini okudum. Omega-3 desteği almak aynı etkiyi meydana getirmiyormuş.

İ: İlginç. Balık yağı hapı, balıkla aynı değil yani.

E: Batı'nın *meditasyon* anlayışıyla ilgili de bir yazı okudum. *Başarı odaklı olunca, meditasyonun da vıcığı çıktı* anlamında bir şeyler söylüyordu, amiyane bir özetle.

İ: Çıkmış mı?

E: İnsanlara *yatırımın geri dönüşü* kabilinden anlatıyorlarmış. Yani *başarı için yapılan yatırım* cinsinden bir faaliyet olarak meditasyon. *Günde on dakikanı ayırırsan, uzun vadede günde yarım saat kazandırıyor* gibi. İnançsız Budizm vs. Tam Batılının derdine deva olacak ve kendini mutlu edecek bir usul bu.

İ: Devamında ne olur?

E: Aslında kötü değil. İnsanların daha *farkında* yaşaması. Ancak bunun bu kadar *yatırım* gibi sunulması, muhtemelen anlamını ve faydasını pek çokları için yok edecektir. Diş fırçalama kabilinden bir iş.

İ: Daha var mı?

E: Var. Meyve, sebze ve antioksidanlarla ilgili (bence) önemli bir yazı okudum. Özetle antioksidanların düşünüldüğü kadar kötü olmadığı ve vücudun onlara karşı direnç geliştirerek güçlendiği, antioksidanları doğal olmayan yollarla yok edince, vücudun direncinin artmadığını söylüyordu. Biraz daha incelemem lazım yine de.

İ: Vitamin içmeyi bırak da diyor muydu?

E: Vitamin haplarının pek bir faydası olmadığını zaten söylüyorlar. Ben uyku düzenleyici kabilinden alıyorum artık.

İ: Onun da zararı olabilir ama bu söylenenlere göre. Yazıda fazla C ve E vitamini verilince, spordan pek fayda sağlanmadığını söylüyordu sanırım.

E: Evet. Bakalım. Biraz daha araştırmak lazım.

İ: Bugün okumaktan başka iş yapmadın sanırım.

E: Ha, yoo, sözlüğün yeni kelimelerini ekledim ve testlerine başladım. Başka işler de yaptım. O kadar boş değildi.

İ: Bin kelimeyi bulduk bu murakabede de. Aferin bize.

E: Aferin. Saat de olmuş 1:30. Elli dakikada bin kelime. Dakikada yirmi. Fena sayılmaz, nazar değmesin.

İ: Hadi iyi geceler. Öptüm. Kib.